

[Elisabeth Arnold]

Så var der en anden ting, som jeg også vil bore lidt i. Hr. Henning Dyremose spurgte om, hvem der nu skulle betale denne skattelettelse. Den skal jo finansieres på en eller anden måde – noget af den i hvert fald – og hvem skal så gøre det? Det måtte ikke være boligejeren, det måtte ikke være bilejeren, det måtte ikke være osv. osv. Men jeg vil gerne sige, at den bolig-ejer, som sætter en vaskemaskine i gang, fordi der er et par cowboybukser, der skal vaskes, altså skal betale mere end den boligejer, der venter, til vaskemaskinen er fuld. Det er miljø-svinene, der skal betale dette her, og ikke dem, der sparer på ressourcerne.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg er selvsagt enig med økonomiministeren i, at Danmarks udgangsposition i 1993 er væsentlig bedre i kraft af den indsats, som konservativt ledede regeringer i 10½ år har ydet bl.a. med støtte fra Det Radikale Venstre. Det er netop derfor, jeg er bekymret på Danmarks vegne, når jeg nu ser noget, som jeg synes minder om, at man er ved at sætte det over styr.

Vi har, som økonomiministeren sagde, fra sidste efterår erfaring i at forsøge at skubbe vækst ind i økonomien. Vi lavede et finanslovsforlig, hvor vi sagde: Vi fordobler væksten; vi vurderede den til ca. 1,9 pct. Regeringen fastholdt det skøn i februar i år. Nu er skønnet for indeværende år 0,8 pct. Det er det, jeg baseret på udviklingen ude i Europa siger meget vel kan ske i 1994. Regeringen har vurderet som forudsætning for sine beregninger – det står i oversigten – 1,8 pct. i vækst. Alle betvivler, at det skøn længere er realistisk. Så er det, jeg spørger: Hvad vil regeringen gøre i tilfælde af, at dette skøn ikke holder? Hvordan påvirker det underskuddet på statsbudgettet? Hvordan påvirker det arbejdsløsheden? Og hvad er det for en uheldig spiral, det sætter i gang?

Jeg spurgte så, om man i den situation vil fjerne nogle af de udvidelser af de offentlige budgetter, man har lagt op til, og om man vil gennemføre besparelser. Og jeg er meget ked af økonomiministerens svar om, at økonomiministeren er helt uenig i, at besparelser er vejen. Derfor er jeg, selv om jeg egentlig synes, at nationalbankdirektøren normalt skal holdes uden for denne debat, nødt til, siden økonomiministeren nu påberåbte sig nationalbankdi-

rektøren, at citere, hvad han siger, bl.a. som citeret i Jyllands-Posten i dag:

»Udviklingen kan ændre sig, så prognoserne ikke holder. Derfor må regeringen hurtigt gribe ind, hvis det er nødvendigt. Sporene fra begyndelsen af 1980'erne skræmmer«, sagde Erik Hoffmeyer.«

Det synes jeg faktisk også, og det er derfor, jeg allerede nu advarer regeringen og spørger: Har man viljen til at spare på de offentlige budgetter, så vi ikke igen falder i gældsældnen og rentefældnen?

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Skatteministeren stillede mig et spørgsmål, og jeg håber, at skatteministeren i denne omgang hører efter, hvad jeg siger, så jeg ikke skal sige det for tredje gang.

Jeg sagde, at Det Konservative Folkeparti har et ægte ønske om at medvirke til en skatte-reform, som letter personskatten. Vi er ikke tilfredse med det oplæg, som regeringen har lagt frem. Der skal væsentlige ændringer til, og det kræver tid, hvis der skulle kunne opnås et forlig. Det var det, jeg sagde. Nu har jeg gentaget det, og jeg mener, det er et klart svar på skatteministerens spørgsmål.

Hr. Klaus Hækkerup spørger om de ufinansierede skattelettelser. Se, jeg tog faktisk ikke stilling til ufinansierede skattelettelser. Jeg sagde blot, at vi ikke er til salg. Vores skat-tepolitiske principper er ikke til salg for nogle få ufinansierede skattekroner, som man letter tilbage til skatteyderne. Man kan diskutere dynamiske effekter, hvis der er det rigtige perspektiv i en skattereform; det er en lang og indviklet snak, men det var i den sammenhæng, jeg sagde det.

Så kommenterede erhvervsministeren mine bemærkninger om bruttoskatten, som hun ikke kunne forstå at jeg tog så kraftig afstand fra, og så vendte hun tilbage til Danmarkshistorien – jeg tror, det var i 1989, hvor der havde været et eller andet syvende forligsudspil om et eller andet i den retning. Jeg vil gerne sige til erhvervsministeren, at hvis vi skal have indgået forlig, har vi travlt, og så vil jeg foreslå, at vi henlægger de historiske studier til et senere tidspunkt. Der er nok at tage fat på, hvis vi skal komme over den afstand, der er mellem vore synspunkter og de synspunkter, som ligger i re-